

Tlak arteriální a žilní

Tlak dosahuje v tepnách v systole přibližně 16 kPa (120 mmHg), v diastole 9,3 kPa (70 mmHg).

Jako maximální fyziologická výše systolického tlaku se dnes uznává hodnota 17,3 kPa (130 mmHg) a 11,3 kPa (85 mmHg) diastolického.

Ve venulách je tlak krve 1,6–2,4 kPa (12–18 mmHg), ve velkých žilách při vstupu do pravé síně (centrální venózní tlak) průměrně 0,6 kPa (4,6 mmHg), kde kolísá s respirací a srdeční akcí. Tlak v periferních žilách (stejně i v artériích) je ovlivněn gravitací a polohou těla. U stojícího člověka je krevní tlak v dolních končetinách závislý i na jeho výšce (přibližně 1 mmHg odpovídá 1 cm vzdálenosti „od paty k srdci“), u vysokých lidí je tedy vyšší. V oblasti hlavy mohou být při vzpřímené poloze venózní tlaky negativní (nutno respektovat při větších chirurgických výkonech v oblasti hlavy (Trendelenburgova poloha). Naopak relativně vysoký žilní tlak v dolních končetinách při dlouhodobém stání může přivodit mdloby a napomáhá tvorbě městnajíčích žilních rozšíření (varixy).

Odkazy

Související články

- Systolický krevní tlak
- Diastolický krevní tlak
- Střední arteriální tlak
- Tlaková amplituda
- Měření krevního tlaku
- Monitorování krevního tlaku
- Regulace krevního tlaku

Převzato z

- KYMPLOVÁ, Jaroslava. *Katalog metod v biofyzice* [online]. [cit. 2012-09-20]. <<https://portal.lf1.cuni.cz/clanek-793-katalog-metod-v-biofyzice>>.